

Sygn. akt I CZ 27/07

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z wniosku A.K.

przy uczestnictwie S.G.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 maja 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 27 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił „środek odwoławczy” wniesiony przez wnioskodawczynię od postanowienia tego Sądu z dnia 20 czerwca 2006 r., zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Ł., wydane w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, stwierdzając, że wnioskodawczyni, którą reprezentował profesjonalny pełnomocnik, nazwała złożony środek odwoławczy kasacją, a środek taki już nie funkcjonuje. Ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 13, poz. 98), z dniem 6 lutego 2005 r., uchylono bowiem przepisy o kasacji, w tytule VI księgi pierwszej części pierwszej kodeksu postępowania cywilnego dodano dział Va o skardze kasacyjnej i dotychczasowy środek w postaci kasacji zastąpiono skargą kasacyjną. Zgodnie z art. 3 tej ustawy, do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Nie ulega zatem wątpliwości, że do zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji w niniejszej sprawie zastosowanie mają już przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym im powołaną ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. Skoro zaś środek odwoławczy w postaci kasacji nie ma w sprawie zastosowania, należało uznać go za niedopuszczalny i jako taki odrzucić, niezależnie od dalszej jego treści (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczyni zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że błędne nazwanie wniesionego środka kasacją zamiast skargą kasacyjną może być podstawą do jego odrzucenia. W konkluzji żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy niewątpliwie trafnie zauważył, że zgodnie z art. 3 i 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, do zaskarżenia postanowienia z dnia 20 czerwca 2006 r. należy stosować przepisy kodeksu postępowania

cywilnego w brzmieniu nadanym im powołaną ustawą. Oznacza to, że wnioskodawcy przysługiwał nadzwyczajny środek odwoławczy w postaci skargi kasacyjnej (art. 519¹ § 1 k.p.c.), nie zaś – jak miało to miejsce przed nowelizacją – w postaci kasacji.

Nie można jednak podzielić poglądu tego Sądu, że błędne nazwanie wniesionego środka kasacją, zamiast skargą kasacyjną, i to w sytuacji, w której oczywistą intencją skarżącą było wniesienie skargi kasacyjnej, stanowi wystarczającą podstawę do jego odrzucenia z powodu niedopuszczalności. Nie można bowiem przyjmować, że skarżąca wniosła niedopuszczalny w rozumieniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. środek zaskarżenia, tylko dlatego, że błędnie nazwała go kasacją. Profesjonalny pełnomocnik składając środek zaskarżenia powinien, oczywiście, przedstawić zmiany, jakie nastąpiły w stanie prawnym, i wskazać poprawną nazwę wnoszonego środka. Ze względu na dużą częstotliwość zmian może się jednak zdarzyć czasami pomyłka, która nie powinna *a limine* dyskwalifikować wniesionego środka, jeżeli – poza tym – czyni on zadość przepisany wymaganiami. Mylne oznaczenie pisma bowiem nie stanowi przeszkody do nadania mu właściwego biegu. Poza tym pogląd Sądu Okręgowego razi nadmiernym formalizmem.

Skarżąca wniosła od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20 czerwca 2006 r. „kasację”, w której powołała się na nie obowiązujący już i nie mający w sprawie zastosowania przepis art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Uchybienia te jednak nie przesądzają o tym, że wniesiony nadzwyczajny środek odwoławczy, choć błędnie nazwany kasacją, nie czyni zadość wymaganiam przewidzianym w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dla skargi kasacyjnej.

Jak wskazał już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 grudnia 2005 r., I PZ 23/05, błędne nazwanie środka zaskarżenia kasacją, która spełnia wymagania określone w art. 398⁴ k.p.c., nie uzasadnia jej odrzucenia przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.), jeżeli oczywistą intencją skarżącego jest wniesienie skargi kasacyjnej (zob. OCNP 2006, nr 21-22, poz. 331).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, podzielając stanowisko wyrażone w powołanym orzeczeniu, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.